2022. január 20., csütörtök

P9_TA(2022)0007

Kifogás felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben: azon esetek meghatározása az (EU) 2019/817 rendelet vonatkozásában, amelyekben a személyazonosító adatok azonosnak vagy hasonlónak tekinthetők a többszörös személyazonosság észlelése céljából

Az Európai Parlament 2022. január 20-i állásfoglalása a Bizottság 2021. szeptember 29-i felhatalmazáson alapuló rendeletéről az (EU) 2019/817 európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről azon esetek meghatározása tekintetében, amelyekben a személyazonosító adatok azonosnak vagy hasonlónak tekinthetők a többszörös személyazonosság észlelése céljából (C(2021)05056 – 2021/2913(DEA))

(2022/C 336/11)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2021)05056),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,

— tekintettel az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén, továbbá a 767/2008/EK, az (EU) 2016/399, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1726 és az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2004/512/EK és a 2008/633/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/817 európai parlamenti és tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 28. cikke (5) bekezdésére valamint 73. cikke (6) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 111. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság állásfoglalási indítványára,

A. mivel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 3. cikke előírja, hogy azokat az eseteket, amikor a személyazonosító adatok hasonlónak tekinthetők, a rendelet II. melléklete határozza meg;

B. mivel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet II. mellékletének 2. pontja értelmében „az eu-LISA egy algoritmus használatával kiszámítja a különböző uniós információs rendszerekből származó, különböző adatmezőkben szereplő személyazonosító adatok közötti hasonlóságot”;

C. mivel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet II. mellékletének 2. pontja előírja továbbá, hogy „… az algoritmus az előzetesen megállapított hasonlósági küszöbértékeken alapul”;

D. mivel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet II. mellékletének 2. pontja azt is előírja, hogy „az algoritmus meghatározása érdekében az eu-LISA-t az uniós információs rendszereket és interoperabilitási elemeket használó bizottsági, tagállami és uniós ügynökségi szakértők segítik és tanácsokkal látják el”;

E. mivel az (EU) 2019/817 rendelet 28. cikkének (5) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon eljárások meghatározására, amelyekkel megállapítható, hogy a személyazonosító adatok azonosnak vagy hasonlónak tekinthetők-e;

F. mivel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet egyértelműen nem határozza meg az azon esetek meghatározására szolgáló eljárásokat, amikor a személyazonosító adatok hasonlónak tekinthetők, hanem ezt a hatáskört továbbruházza az eu-LISA-ra, valamint az uniós információs rendszereket és interoperabilitási elemeket használó bizottsági, tagállami és uniós ügynökségi szakértőkre;

1. kifogást emel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, és értesítse arról, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet nem léphet hatályba;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

[1] HL L 135., 2019.5.22., 27. o.